

உ

ஸ்ரீ சந்திரமௌளிச்வராய நம:

வேத தர்மசாஸ்திர பரிபாலன ஸபை,

கும்பகோணம்.

ப்ரசாரம் 52.

நமது மதத்தின் பொதுக் கொள்கை

நமது தேசத்தில் பல மதங்கள் இருக்கின்றன. லைவஸித்தாந்தம் ஒன்று; வைக்ஷணவர்களுடைய பாஞ்சரா த்ர ஸித்தாந்தம் ஒன்று; மத்வருடைய ஸித்தாந்தம் ஒன்று. இப்படி பல ஸித்தாந்தங்கள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாக காணப்படுகின்றன. எல்லாம் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தனவே. அவைகளுள் எது தாழ்ந்தது, எது சிறந்தது என்பதை இப்பொழுது சொல்லப் போகிறதில்லை. ஆனால் ஹிந்து மதம் என்றால் என்ன? எல்லாஸித்தாந்தங்களிலும் பொதுவாக என்ன சொல்லப்படுகிறது என்று நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். இதைக்கேட்டால் ஒருவரும் தெளிவாகப் பதில் சொல்லுகிறதில்லை. நன்றாகப் படித்த பண்டிதர்களாயிருந்தாலும் ஸித்தாந்தங்களின் வித்யாஸங்களையே அதிகமாக சொல்லுகிறார்கள். நாம் படிக்கும் புத்தங்களிலும் அப்படியேதான் காணப்படுகிறது. எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான ²தோ ஒரு கொள்கை இருந்தாலோழிய ஹிந்து மதம் என்பதை ஒரு மதமாகச் சொல்லமுடியாது. இதைப்பற்றி நான் அநேக தடவைகளில் யோசித்திருக்கிறேன். அந்தப் பொதுவான விஷயம் என்ன என்று பார்ப்போம்.

தினந்தோறும் ஹிந்துக்களைவரும் ராமாயண பாராயணம் ஆரம்பிக்கும்போதும் முடிக்கும்போதும் சில ச்லோகங்கள் சொல்லுவது வழக்கம். அவைகளுள்,

ஸ்வஸ்தி வ்ரஜாஹு: வாரிவாயனா

ந்யாயெந ஜாமெண ஜஹீம் ஜஹீஸ: |

மொஷ்ராஹ்ணெஹு: ஸுஹஜஸு நித்யம்

வொகாஸுஜஸுவிநொ ஹவணு ||

ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்ய: பரிபாலயந்தாம்

ந்யாயேன மார்கேண மஹீம் மஹீச:

கோப்ராஹ்மணேப்ய: சுபமஸ்து நித்யம்

லோகாஸ்ஸம்ஸ்தாஸ்ஸுகினோ பவந்து

என்பது ஒரு ச்லோகம். இதன் அர்த்தம்: 'ஜனங்கள் செளக்யமாக இருக்கட்டும்! பூமியை ராஜாக்கள் நியாயமாய் ஆளட்டும்; பசு, ப்ராம்ஹணர் இவர்கள் மங்களமாய் வாழட்டும்! எல்லா உலகமும் ஸுகமாக இருக்கட்டும்!' என்பது.

இந்த ச்லோகத்தில் பொதுவாக ஜனங்களையும் உலகங்களையும் சொல்லிவிட்டுத் தனியாக பசுக்களையும் ப்ராம்ஹணர்களையும் சொல்லி அவர்கள் ஸௌக்யமாக இருக்கட்டும் என்று

ஏன் சொல்லவேண்டும்? எல்லோரைப் பற்றியும் சொன்ன பிறகு, தனியாக ப்ராம்ஹண ஜாதிக்கு ஸௌக்யமுண்டாகட்டும் என்று சொல்லுவது பக்ஷபாதமாகத் தோன்றுமல்லவா? ஆகவே இது பலருக்குச் சரியல்லவென்று தோன்றும். அப்படிப் பக்ஷபாதமாக வைத்துக்கொண்டாலும் பசுக்களை ஏன் தனியாகச் சொல்லவேண்டும்? பசு எல்லோருக்கும் பொதுத்தானே? ஆகையால் இதன் காரணம் நன்றாக விளங்கவில்லை. ஏன் அப்படிச் சொல்லவேண்டும் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். இது இப்படி இருக்கட்டும்.

மதுரையில் கூன் பாண்டியன் என்று ஒரு அரசன் இருந்தான். அவன் சமணர்களுடைய உபதேசத்தால் சமணன் ஆனான். ஊரில் யாரும் விபூதி பூசக்கூடாது, ருத்ராஷ்டம் தரிக்கக்கூடாது என்றும் கட்டளை இட்டான். அவன் மனைவியும் மந்திரியும் மஹா சிவபக்தர்களாயிருந்தார்கள். இருந்தாலும் அரசனின் கட்டளையை மீறமுடியவில்லை. ஏகாந்தத்தில் சிவனை வழிப்பட்டு வந்தார்கள். 'எப்பொழுது அரசன் இந்தச் சமண மதத்திலிருந்து திரும்பிச் சிவனை ஆராதிக்கப்போகிறான்?' என்ற கவலையுடன் இருந்தார்கள். இப்படி இருக்கையில், சைவமத ஸ்தாபகர்களான நால்வருள் முக்கியமானவரும் ஸுப்ரஹ்மண்யஸ்வாமியின் அவதாரபூதருமான ஸம்பந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகள் பல பக்தர்களோடு ஒவ்வொரு சிவஸ்தலத்திற்கும் யாத்திரை செய்துகொண்டிருந்தார். அந்த ஸமாசாரத்தை அறிந்த பாண்டியனுடைய மந்திரியும் மனைவியும் ரகஸ்யமாக ஸ்வாமிகளை அடைந்து, மதுரைக்கு விஜயம் செய்து அரசனுக்கு நல்ல புத்தி போதிக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். அவர் மதுரைக்குச் சென்று, தங்கிய மடத்தில் சமணர்கள் தீயிட்டனர். அதைக்கண்டு அவர் அத்தீ பாண்டியர்க்காக வேண்டுமென்று* ஈசுவரனைப் பிரார்த்திக்கவும் அப்பொழுது ஈசுவர ஸங்கல்பத்தால் அரசனுக்கு கடுமையான ஜ்வரம் வந்தது.

*“பொய்ய ராமம ணர்கொளு வஞ்சுடர்

பைய வேசென்று பாண்டியர்க் காகவே” - தேவாரம்.

சமணர்கள் எவ்வளவோ சீரமப்பட்டும் ஜ்வரத்தைத் தணிக்க முடியவைலை. அந்த ஸமயம் மந்திரி ஸம்பந்தருடைய மாஹாத்மயத்தைச் சொல்லி அவர் வந்து பார்த்தால் ஜ்வரம் தணிந்துவிடும் என்று சொன்னார்.

உலகத்தில் எவ்வளவு பிடிவாதக்காரர்களாயிருந்தும் வியாதியின் தொந்தரவு தாங்க முடியாதபோது தங்கள் பிடிவாதத்தைக் கொஞ்சம் மாற்றிக் கொள்வது வழக்கம். அதுபோல் அரசனும் சிவபக்தர்களையும் விபூதி ருத்ராஷ்டம் தரித்தவர்களையும் பார்ப்பது கூட இல்லை என்ற வ்ரதமுடியவனா யிருந்தும் வியாதியின் தொந்தரவு தாங்க முடியவில்லை. ஆகையால் மந்திரி வேண்டிக்கொண்டதற்கு ஸம்மதித்தான். மந்திரிக்கு மிகவும் ஸந்தோஷம் உண்டாயிற்று. மிக்க ஆடம்பரமாக ஸம்பந்தரை வரவழைத்தான். ஸம்பந்தர் அங்கு வந்ததும் சமணர்களுக்கும் அவருக்கும் வாக்கு வாதம் நேர்ந்தது. உடனே ஸம்பந்தர், அவர்களைப் பார்த்து, "நீங்கள் அரசனுடைய உடம்பில் வலது பக்கத்திலுள்ள ஜ்வரத்தை உங்களுடைய மந்தர் சக்தியால் போக்குங்கள்; நான் இடது பக்கத்திலுள்ள ஜ்வரத்தை என்னுடைய மந்தர் சக்தியால் போகச் செய்கிறேன். நீங்கள் போக்கடிக்காவிட்டால் நீங்கள் தோற்றவர்கள்; நான் போக்கடிக்கா-விட்டால் நான் தோற்றவன்" என்றார். உடனே ஸம்பந்தர், "மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு...." என்று ஆரம்பிக்கும் பத்துப் பாடகளைச் சொல்லி விபூதியை எடுத்துப் பாண்டிய-

னுடைய இடது பக்கத்தில் பூசினார். உடனே ஜ்வரம் நின்றுவிட்டது. சமணர்கள் எவ்வளவு முயன்றும் அவர்களால் வலது பக்கத்திலுள்ள ஜ்வரத்தைத் தணிக்க முடியவில்லை. உடனே அவர்கள் "நாங்கள் இடது பக்கத்தை வைத்துக்கொள்ளுகிறோம், நீர் வலது பக்கத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்" என்றார்கள். அதற்கும் ஸம்பந்தர் ஸர் என்று சொல்லி வலதுபக்கத்திலுள்ள ஜ்வரத்தைத் தணிக்க அதே பாசுரத்தைப் பாடி வலது பக்கத்தில் வழுதியை பூசினார். அரசனுக்கு வந்த ஜ்வரம் சாதாரண ஜ்வரமல்ல. அது ஈசுவர ஸங்கல்பத்தால் வந்த ஜ்வரம். ஆதலால் வலது பக்கத்திலிருந்த ஜ்வரம் திடீரெனச் சமணர்களுடைய பக்கமான இடது பக்கத்திற்கு வந்துவிட்டது. பிறகு ஸம்பந்தஸ்வாமி அரசன் படும் அவஸ்தையைப் பார்த்து இரக்கங்கொண்டு அந்த ஜ்வரத்தையும் ஒருவாறு தணித்தார்.

இவ்வளவுதூரம் ப்ரத்யக்ஷமாக நேர்ந்தும் சமணர்கள் தாங்கள் தோற்றதாக ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அரசனுக்கும் பூர்ண நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. இரண்டு பிரிவினர்களும் வாதம் செய்யலாம் என்று ஆரம்பித்தனர். அதற்கு முன்பு, ஸம்பந்தர் கோவிலுக்குப் போய் ஸ்வாமியுடன் ப்ரார்த்தனை செய்து வந்தார். சமணர்கள் வேதத்தையும் வேள்வியையும் நிந்திக்கிறவர்களாகையால் அவர்களை அடக்கி உன்னுடைய புகழே எங்கும் பரவும்படி செய்யவேண்டுமென்று ஈசனை வேண்டிக்கொண்டார்.

*“வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்துழல்
ஆதமில்லி யமனோடு தேரரை
வாதில் வென்றழிக் கத்திரு வுள்ளமே
பாதி மாதுட னாய பரமனே
ஞால நிற்புக ழேமிக வேண்டுத்தன்
ஆல வாயி லுறையு மேம் மாதியே”*

[சம்பந்தர் தேவாரம் - திருவாலவாய்.]

என்று அவர் வேண்டிக்கொண்டு சமணர்களிடம் போனார்.

உடனே, ஸம்பந்தர் சமணர்களைப் பார்த்து, "உங்கள் கொள்கைகளை ஓர் ஓலையில் எழுதி இந்த வைகையாற்று வெள்ளத்தில் போடுங்கள். நானும் என் கொள்கையை எழுதிப் போடுகிறேன். எந்த ஓலை ப்ரவாஹத்தோடு போகாமல் அதை எதிர்த்துச் செல்லுகிறதோ அதிலுள்ள கொள்கைதான் உண்மையானது" என்று சொன்னார். அதற்கு அவர்கள் ஸம்மதித்தார்கள். அவர்கள் அப்படிப்போடவே சமணர்களின் ஓலை ப்ரவாஹத்தோடு சென்றுவிட்டது. ஸம்பந்தருடைய ஓலை தண்ணீரில் எதிர்த்து சென்றது. பிறகும் சமணர்கள் தாங்கள் தோற்றதாக ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. பின்பு ஸம்பந்தர், "நாம் இருவரும் முன்போலவே நெருப்பில் எழுதிப்போடுவோம். யாருடைய ஓலை எரிந்து போகிறதோ அவர்கள் தோற்றுப்போனவர்கள்" என்று சொன்னார். அதையும் ஒப்புக்கொண்டு அப்படியே இருவரும் செய்ய, சமணர்களின் ஓலை எரிந்துபோயிற்று. ஸம்பந்தருடைய ஓலை அப்படியே இருந்தது.

ஸம்பந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகள் அந்த ஓலையில் பின்வறுமாறு எழுதியிருந்தார்.

“வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனிணம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாம்அரன் நாமமே
சூழ்க வையக மும் துயர் தீர்கவே.”

'ப்ராம்ஹணர்கள் ஸௌக்கியமாக வாழவேண்டும். தேவர்கள் ஸௌக்யமாக இருக்கவேண்டும். பசுக்கள் ஸௌக்யமாக இருக்க வேண்டும். குளிர்ந்த மழை பெய்யவேண்டும். அரசன் நீதி தவறாமல் ஆளவேண்டும். கெடுதியல்லாம் தொலையவேண்டும். உலகம் முழுவதும் "ஹர ஹர மஹாதேவ" என்ற வார்த்தை நிரம்பியிருக்கவேண்டும். உலகத்திலேயே துக்கமென்பது இருக்கக் கூடாது.'

சைவர்கள் கொள்கை எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். அவர்களுடைய முடிவான ஸித்தாந்தமாகிற இந்தப் பாட்டிலும் ப்ராம்ஹணர்களையும் பசுக்களையும் தனியே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பாட்டில் தேவர்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர். முன்சொன்ன ச்லோகத்தில் தேவர்கள் சொல்லப்படவில்லை. இப்படியே நமக்குள் பொதுவான ஒரு ச்லோகம் வழங்கி வருகிறது.

நசொ ஷ்ரஹ்ணுஜெவாய மொஷ்ரஹ்ணஹிகாய உ ।

ஜமஹீயிகாய கூஷ்ணாய மொவிநாய நசொ நஉஃ ॥

நமோ ப்ரஹ்மண்யதேவாய கோப்ராம்ஹணஹிதாய ச ।

ஜகத்திதாய க்ருஷ்ணாய கோவிந்தாய நமோ நமஹ ॥

[சாந்தி பர்வம், 46, Sl. 12,6.]

இதன் அர்த்தம்:

'ப்ராம்ஹணர்களுக்கும் பசுவுக்கும் நன்மையை செய்யும் கிருஷ்ணனுக்கு நமஸ்காரம்.'

இங்கும் ப்ராம்ஹணனும் பசுவும் தனியே எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றனர். இப்படிச் சொல்லுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை விசாரிப்போம்:

உலகத்தில் யார் எவ்விதக் கேள்வி கேட்டாலும், அதற்கெல்லாம் தகுந்த பதில் கீதாசாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஸவெஹவநிஷ்டெ மாவொ ஜெஹா மொவொஹநஃ ।

வொஹெஹ வஹுஃ ஸுஹீஹெஹக்ஷா ஹுஹுஃ மீதாஹுஹுஃ ஹஹஃ ॥

ஸர்வோபனிஷதோ காவோ தோக்தா கோபாலநந்த: ।

பார்த்தோ வத்ஸ: ஸுதிர்போக்த்தா துக்தம் கீதாம்ருதம் மஹத் ॥

[கீதா மங்களாசரணம், 4]

'எல்லா உபநிஷத்துக்களும் பசுக்களாம். அவைகளைக் கறக்கும் இடையன் பூநீ கிருஷ்ணபகவான். அப்பசுக்களின் கன்று அர்ஜுனன். அப்பசுக்களிடம் கறந்த பால் கீதை யென்பதாகும். பாலைக் குடிப்பவர்கள் வித்வான்கள்.'

லோகத்தில் ஓர் இடையன் பால் கறக்கவேண்டுமென்றால் மாட்டுடன் கன்றையும் கொண்டுபோக வேண்டும். பால் கன்றுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உபயோகப்படுவது போல, கீதா சாஸ்திரம் யாருக்கு எவ்வித ஸந்தேஹம் உதித்தாலும் அதைப் போக்கும்; யார் எவ்விதக் கேள்வி கேட்டாலும் அதற்குப் பதில் அதிலிருக்கும். அநேக க்ரந்தங்கள் இருந்தாலும் நான் ஏன் இதை எடுத்துக் கொண்டேன் என்றால் அதற்கு ஒரு காரணமுண்டு. இக் காலத்தில் எல்லோரும் கீதை உயர்ந்த தத்வக்ரந்தம் என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்களல்லவா? அதில் சொல்லும் தத்வங்கள் என்ன என்பதில் விவாதமிருந்தாலும், கீதை உயர்ந்த க்ரந்தம் என்பதில் ஒருவருக்கும் ஆக்ஷேபமில்லை. இப்படிப் பெரியவர்கள் ஒப்புக்கொண்ட புத்தகத்திலிருந்து நான் முன் சொன்ன ஸந்தேகத்திற்குத் தகுந்த பதில் கிடைக்குமானால் நீங்கள் எல்லோரும் நிச்சயமாக நம்பிக்கையடைவீர்கள் என்று எண்ணி அதைச் சொல்ல எடுத்துக்கொண்டேன். இவ்வுலகில் மனிதர்களாகிய நம்முடைய ஜீவனரீதியைக் கவனிப்போம். ஓர் ஊரில் ஒரு ஸாமான் அதிகமாக விளைந்தால் அதை அந்த ஸாமான் விளையாத ஊருக்கு அனுப்பி, நம் ஊரில் விளையாததும் அந்த ஊரில் விளைவதுமான மற்றொரு ஸாமானை வாங்கி வருகிறோம். தச்சன், கொல்லன் முதலியவர்கள் நமக்காக சில காரியங்களைச் செய்கிறார்கள்; நாம் அவர்களுடைய காலக்ஷேபத்திற்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுக்கிறோம். பசுக்களுக்குப் புல் போடுகிறோம்; அவை நமக்குப் பால் கொடுக்கின்றன. நாம் ராஜாங்கத்திற்கு வரி கொடுக்கிறோம். அவர்கள் நமக்கு தீங்கு வராமல் காவல் கட்டு செய்கிறார்கள். இப்படி உலக முழுவதுமே பரிவர்த்தனை க்ரமத்தில் நடந்து வருகிறது. இப்படியே நாம் லோகாந்தரங்களுடன் சில பரிவர்த்தனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இஞ்சினீயர் முதலியவர்கள், மழை நீரை ஒழுங்காகப் பிரித்து ஆறு முதலியவைகளில் பாயும்படி விடுவார்களே யொழிய, மழை பொய்விக்க அவர்களால் முடியாது. மழை பெய்யவேண்டுமானால் நாம் சில ஸாமான் களைத் தேவலோகத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும். இதையே கீதையில் சொல்லி யிருக்கிறது.

ஸஹயஷ்டா: ப்ரஜா: ஸுஷ்டா ஸுரோவாஹ ப்ரஜாபதி: |

சுநெந ப்ரஸவிஷ்ய ஸ்வணஷ் ஷொஸ்வீக்ஷிஷ் காஹயுகீ ||

ஷெவாநு ஷாவயதாநெந தெ ஷெவா ஷாவயணு வ: |

பாஸுஸாஹ ஷாவயண: ஸ்ரூய: பாஸவாஸுஸா ||

ஸஹயஜ்ஞா: ப்ரஜா: ஸ்ருஷ்ட்வா புரோவாச ப்ரஜாபதி: |

அனேன ப்ரஸவிஷ்யத்வமேஷ வோஅஸ்த்விஷ்டகாமதுக் ||

தேவான் பாவயதானேன தே தேவா பாவயந்து வ: |

பாஸ்பரம் பாவயந்த: ஸ்ரேய: பாஸவாப்ச்யத ||

[கீதை, III,10-11.]

இதன் அர்த்தம்:

முதல்முதலில் ப்ரம்மா ஜனங்களோடு யாகத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்தார். அப்பொழுது அவர்களைப் பார்த்து, "இந்த யாகத்தைச் செய்து நீங்கள் க்ஷேமத்தை அடையுங்கள். இந்த யாகம் உங்களுடைய இஷ்டங்களைப் பூர்த்தி செய்து வைக்கட்டும்! இந்த யாகத்தைக்கொண்டு நீங்கள் தேவர்களைத் திருப்தி செய்து வையுங்கள். அந்தத் தேவர்கள் மழை முதலியவற்றால்

உங்களுக்கு கேடிமத்தைச் செய்யட்டும்! இப்படியே நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து கொண்டு மேலான கேடிமத்தை அடையுங்கள்" என்று சொன்னார்.

யாகம் என்பது மந்திரம், தேவதை, ஹவிஸ் என்ற மூன்று ஸ்வரூபமாக உள்ளது. அவைகளுள் மந்திரம், ப்ராம்ஹணனால் சொல்லப்படவேண்டும். ஹோமம் செய்வதற்கு முக்யமாக வேண்டியது பசுவின் நெய். இந்தகாலத்தில் ப்ராம்ஹணர்கள் பெரும்பாலும் இங்கிலீஷ் படிக்கிறார்கள். அவர்கள் வேதாத்யயனம் செய்யவில்லை. இங்கிலீஷ் படித்தவர்களுக்கு, பிறகு வேதாத்யயனம் செய்தாலும், சரியான உச்சாரணம் செய்ய முடிவதில்லை. ஆகையால் தற்காலத்தில் மந்திர சக்தி இல்லை. கர்மாக்களை ஒழுங்காக ஒருவரும் செய்யாததால் தேவாத்யயனமும் சரியில்லை. பசுவின் பால் தற்காலத்தில் பெரும்பாலும் காபிக்கு உபயோகப்பட்டு விடுகிறது. ஆகையால் சுத்தமான நெய்யும் கிடைப்பதில்லை. ஆதலால் த்ரவ்ய சுத்தியும் இல்லை.

யாகத்திற்கு முக்கியமான மந்திரத்தை அத்யயனம் செய்வதால் ப்ராம்ஹணனையும், ஹோமத்ரவ்யமான நெய்யைக் கொடுப்பதால் பசுவையும் எல்லாவிடத்திலும், மேல்கண்ட ச்லோகங்களிலும், திருஞானஸம்பந்தர் பாசுரத்திலும் தனியாகச் சிறப்பித்துக் கூறியதாக எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. யாகத்தினால் ஏற்படும் ப்ரயோஜனம் ப்ராம்ஹணர்களுக்கும் பசவிற்கும் மட்டும் இல்லை. லோகத்தில் எல்லோருக்குமே கேடிமத்தைக் கொடுப்பது யாகம். யாகங்கள் செய்தால்தான் லோகம் கேடிமமாக இருக்கும். யாகம் ஒழுங்காக நடைபெறவேண்டுமானால் ப்ராம்ஹணர்களும் பசுக்களும் கேடிமமாய் இருக்கவேண்டும்.

தற்காலத்தில், வேதாத்யயனம் செய்யாத ப்ராஹ்மணர்கள் தாங்கள் வேதாத்யயனம் செய்வதில்லையே என்று வருத்தப்படுவதோடு, வேதாத்யயனம் செய்த ப்ராம்ஹணர்களை அலக்ஷயம் செய்யாமல் மரியாதையாக நடத்தவேண்டும். அவர்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும். கூடுமான வரையில் எல்லோரும் காபியை நிறுத்தவேண்டும். கொஞ்சமாவது வேதாத்யயனம் செய்யவேண்டும். பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களையும் முடிந்தவரையில் செய்யவேண்டும்.

ஹிந்துமதப் பிரிவுகள் சில கொள்கை வேறுபாட்டால் பலவகையாக இருந்தாலும் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான கொள்கை ஒன்றாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.

பொதுவாக லோகத்தின் கேடிமத்திற்கு ப்ராம்ஹணர்களும் பசுக்களும் முக்கிய காரண பூதர்களாக இருப்பதால்தான் எல்லா ஹிந்துமதப் பிரிவினர்களும் ப்ராம்ஹணர்களையும் பசுக்களையும் சிறப்பாக சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று எண்ணவேண்டியதாயிருக்கிறது.

இப்படிக்கு,

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையோம்.